

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja

Kraków, Dunajewskiego 7 Telefon 2502
P.K.O. Warszawa Nr. 151.100 — Kraków 404 100

15 groszy

NARODOWY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie zł. 3.40, z odnośzeniem do domu zł. 3.60 — Zamiejscowa zł. 4.20 — Zagranicą zł. 7.00

Wydawca: Inż. WŁADYSŁAW KUCHARSKI.

Nr 244 — Rok VII.

Red. naczelny: Dr. WŁADYSŁAW ŚWIRSKI.

Napad na urzędnika poselstwa polskiego w Moskwie.

Jest to już piąty z rzędu.

Warszawa. (PAT.) Dnia 19 października o godzinie 9 wieczorem urzędnik wydziału konsularnego poselstwa Rzeczypospolitej polskiej w Moskwie p. Stanisław Patrowski został napadnięty na ulicy przez nieznanego mu mężczyznę, który uderzył go w piersi. P. Patrowski odparł napad, przy czym napastnik rąbał się nożem. Jest to już piąta osoba poszkodowana w ciągu dwóch dni z pośród członków i urzędników

przedstawicielstw polskich w ZSSR. Ministerstwo spraw zagranicznych wystosowało w tej sprawie notę do poselstwa sowieckiego w Warszawie z protestem przeciwko systematycznym gwałtom dokonywanym na osobach członków i urzędników przedstawicielstw polskich z żądaniem dokonania ścisłego dochodzenia w sprawie napadu i ukarania winnych.

Wybory angielskie, szczególnie jeżeli do władzy dojdą konserwatyści, mogą przyspieszyć kryzys we Francji, zważywszy, że Herriot bardzo jest po stronie Mac Donalda zaangażowany; wówczas kombinacja Briand—Loucheur najbardziej jest możliwa.

Ewakuacja pierwszej strefy okupacyjnej w Niemczech.

Berlin. (AW.) 21 bm. Ponieważ wojska francuskie opuszczają Dortmund, prezydent Westfalii wydał do ludności odezwę, podkreślając znaczenie faktu, iż po szeregu miesięcy okupacji, obecnie wskutek umowy, zawartej w Londynie, następuje opróżnienie pierwszej strefy okupacyjnej.

Zacięte walki w Chinach w pobliżu muru chińskiego.

Londyn. (AW.) Od dwóch dni w pobliżu muru chińskiego toczy się zacięta walka pomiędzy Tsang Tso Linem a Wu Pei Fu. Tsang Tso Lin usiłował kilkakrotnie przerwać linie wojsk rządowych i posunąć się naprzód, nie udało mu się jednak dokonać tego. Wojska rządowe pozostają jednak w defensywie, a wszyscy świadkowie walk stwierdzają, że tylko dzięki wyjątkowej energii poszczególnych oficerów i dowódców udaje się im dotąd powstrzymać nieprzyjaciela, który jest lepiej uzbrojony i bardziej zacięły, posiadając więcej wozów i samochodów ciężarowych.

Sowiety wzmacniają garnizony na granicy chińskiej.

Paryż. Wedle doniesienia „Chicago Tribune” z Rygi, 25 okrętów rosyjskiej floty bałtyckiej otrzymało rozkaz udania się w najbliższym czasie na Daleki Wschód. Okrety te odpłyną już w przyszłym tygodniu i odbędą drogę przez kanał Suezki do Władywostoku. Dziennik donosi dalej, że rząd sowiecki wzmoził swoje garnizony na granicy chińskiej i mongolskiej i zgromadził tam znaczne zapasy amunicji. Trocki został powołany do Moskwy. Personal poselstwa sowieckiego w Pekinie został uzupełniony szeregiem wybitnych przywódców sowieckich w Moskwie. Wśród nich znajduje się także były sekretarz Krasina — Pliszko.

Zatarg o Mossul przed Radą Ligi Narodów.

Londyn. (PAT.) Rząd angielski wyraził oficjalnie zgodę na propozycję belgijskiego ministra spraw zagranicznych, aby posiedzenie Rady Ligi w sprawie rozpatrywania kwestji granicznej Iraku odbyło się w dniu 27 bm. w Brukseli.

Genewa. (PAT.) Na zwołanem na dzień 27 bm. do Brukseli posiedzeniu Rady Ligi Narodów, na którym rozpatrywana będzie sprawa Mossulu, Brauting reprezentować będzie Szwecję, Benes Czechosłowację, Guani Urugwaj, Briand Francję, Salandré zastępować będzie ambasador włoski w Brukseli Arsoni. Przedstawiciel Anglii nie został dotychczas wyznaczony.

Tajny układ Gdańska z Prusami Wschodnimi.

Z Gdańska donoszą: Pomiędzy Prusami Wschodnimi a W. M. Gdańskiem zawarto tajny układ, na mocy którego Gdańsk zobowiązał się dostarczać co-rocennie 2000 młodych wychowanków na ewierzenia wojskowe w obozach w Malborgu. Między Gdańskiem a Prusami Wschodnimi łączność utrzymuje ekspozytura, a urząd celný W. M. Gdańska wydelegował specjalny urząd, który wędruje młodzież w wieku popisowym na terenie Gdańska i eksportuje do Prus Wschodnich. Po przejściu kursu wyewierzenia wojskowego młodzież Gdańska wraca do domu. Powtarza się to co pół roku.

Wybory w Niemczech.

Berlin. (PAT.) Prezydent Rzeszy niemieckiej rozporządzeniem z dnia 21 bm. wyznaczył główny termin wyborów do parlamentu niemieckiego na dzień 7 grudnia br.

Rząd Rzeszy zwrócił się do narodu niemieckiego z odezwą z okazji rozpisania nowych wyborów. Odezwa zwraca uwagę na niezdolność do pracy ostatniego Reichstagu z powodu wielkiej liczebności żywo-

ków skrajnych radykalnych na prawicy i na lewicy. Zadaniem wyborów, głosi odezwa, będzie zmniejszenie żywiołów radykalnych i stworzenie w Reichstagu trwałej większości, na której rząd mógłby oprzeć politykę, która byłaby przedłużeniem polityki londyńskiej, wynikającej w zakresie spraw zagranicznych z paktu londyńskiego.

Początek walki wyborczej.

Porozumienie niemieckiej partii ludowej z nacjonalistami.

Berlin. (PAT.) Dzienniki zauważają, że walka wyborcza właściwie już się rozpoczęła. Znaczącym dla niej jest porozumienie między niemiecką partją ludową a niemieckimi nacjonalistami. Oba te stronnictwa nie będą się wzajemnie zwalczały. Stronnictwa środka i socjaliści sądzą, że o sukcesie przy wyborach sukcesy, natomiast przypuszczają, że komuniści poniosą przy wyborach straty.

Prawicowa „Deutsche Tageszeitung” omawiając rozwiązanie parlamentu Rzeszy, wypowiada opinię, że fakt ten należy uważać „za mniejsze zło w porównaniu z chaosem oraz poniżającymi rokowaniami, które w ostatnim czasie bez celu i bez widoków powodzenia prowadzono raz w jednym raz w drugim kierunku”.

„Lokalanzeiger” oświadcza się za wspólną akcję nacjonalistów, wraz z niemiecką partją ludową podczas nowych wyborów. Niemiecka partja ludowa, która w ostatnim tygodniu dążyła konsekwentnie do rozszerzenia rządu w kierunku na prawo, wytyczy w kampanji wyborczej wszystkie siły, aby do tego celu doprowadzić. „Deutsche Allgemeine Zeitung”

powiada: Chwila obecna wymaga, aby niemiecka partja ludowa i nacjonalisci zawarli układ wyborczy przynajmniej na czas kampanji. Centralna „Germania” pisze o rozwiązaniu parlamentu co następuje: „Parlament ten był spóźnionym tworem epoki inflacyjnej. Był on niezdolny do praktycznej pracy, gdyż już od pierwszej chwili miał w sobie zarodki śmierci. Jedyny tylko raz okazał parlament zrozumienie swoich obowiązków, a mianowicie kiedy w dniu 21 sierpnia uchwalił ogromną większością głosów ustawy związane z prawem Dawesa. Uchwała ta była zapoczątkowaniem polityki, która musi być nadal prowadzona, jeżeli nie mają być zakwestjonowane sukcesy ostatnich czasów. Celem nowych wyborów do parlamentu musi być zabezpieczenie dotychczasowego kursu polityki Niemiec”.

Przewodniczący Komitetu wykonawczego stronnictwa demokratycznego „Erkellenz” pisze w „Vossische Zeitung”, co następuje: „Parlament ostatni, który powiadał jako objaw reakcji przeciwko imperjalizmowi p. Poincarégo przestał istnieć”.

Na rozwiązaniu Reichstagu wyszli bardzo źle komuniści.

Berlin. (PAT.) Dekret rozwiązujący parlament ukazał się w specjalnym numerze Reichsgesetzblattu. Według prawa z chwilą opublikowania dekretu ustaje nietykalność poselska, to też dziś z rana berlińska policja zgłosiła się w mieszkaniach całego szeregu deputowanych komunistycznych ściganych o zdradę stanu o przestępstwa prasowe i inne, jednakże w domu zastała tylko postać Hoelleina, który został osad-

zony w więzieniu śledczym w Moabicie.

Wszyscy inni zdołali opuścić swe mieszkania już wczoraj wieczorem natychmiast, gdy rozwiązanie Reichstagu stało się w wiadomości. Policja dokonała rewizji w mieszkaniach komunistów Remmela i Gryglewicza. Prawie przeciwko wszystkim członkom frakcji komunistycznej wdrożono postępowanie sądowe.

Niepewna sytuacja we Francji.

Herriot zachwiany. — Na widowni gabinet Briand Loucheur.

Z Boulogne S. Mer donosi do „Gazety Warszawskiej” p. Kazimierz Smogorzewski:

Badając nastroje stronnictwa rządowego, stwierdziłem, iż lewe skrzydło radykałów niezadowolone jest z umiarkowanej polityki Herriota; tem bardziej niezadowoleni są socjaliści. Przyjęcie budżetu Clementel'a zachowującego zarządzenia Poincarégo, jest szczególnie niepewne.

Herriot robi wrażenie zmęczonego; krytyka, płynąca z Iona kartelu, zniechęca go. Nie może iść bar-

dziej na lewo, gdyż wówczas prawe skrzydło radykałów poczęłoby ciążyć ku republikańskiej lewicy, co torowałoby drogę centrowemu gabinetowi Briand—Loucheur.

Tego wyniku obawiają się entuzjaści kartelu lewicy, którzy woleliby w razie kryzysu oddać władzę raczej socjalistom, czyli gabinetowi Blum—Boncour. Żeby zaś tej kombinacji nie dopuścić, niektórzy radykałowie myślą o Caillaux. Caillaux jednak byłby zbyt prowokujący dla prawicy, oraz dla Anglii.

Uroczystości Sienkiewiczowskie.

— 0 0 0 —

Triumfalny przejazd przez Szwajcarię.

Berno. (PAT.) Wagon, wiozący zwłoki Henryka Sienkiewicza, powitany został o godz. 7.40 na dworcu w Lozannie przez p. Radwana, występującego w imieniu utworzonego tam komitetu. Obecny był rektor uniwersytetu i dziekan fakultetu literackiego. O godz. 9.50 wagon przybył do Fryburga, witany przez wszystkie korporacje studenckie z barwami korporacyj. Przemawiał rektor uniwersytetu w otoczeniu dziekanów wszystkich wydziałów. Odpowiedział mu senator Baliński.

O godz. 10.20 odbyła się manifestacja powitalna w Bernie, urządzona przez kolonję polską w obecności posła Modzelewskiego, jak również przedstawicieli poselstw: niemieckiego, włoskiego, jugosławińskiego i wybitnych osobistości szwajcarskich. Wygłoszono parę przemówień i złożono wieńce. Dworzec był udekorowany i włożony dywanami. Poseł Modzelewski odprowadził zwłoki Sienkiewicza do Zurychu.

Zurych. (PAT.) Przejazd zwłok Sienkiewicza przez Szwajcarię jest pełen serdecznych manifestacji ze strony miejscowego społeczeństwa.

W Zurychu w oczekiwaniu pociągu wiozącego zwłoki Henryka Sienkiewicza zebrał się na dworcu liczni członkowie kolonji polskiej z konsulem Czaplikiem na czele, p. Streuli radca rządowy i przedstawiciel władz rządowych, p. Haberlin przedstawiciel władz miejskich, profesorowie Ernatinger i Roohn i wiele wybitnych osobistości. W imieniu kolonji polskiej inżynier Lipiński powitał zaproszonych gości, poczem profesor Ernatinger wygłosił krótkie przemówienie na cześć wielkiego zmarłego męża, którego zwłoki powracają na zawsze do kraju dzięki miłości i przywiązaniu rodaków.

O godzinie 11.10 przybył na stację zwyczajny pociąg wraz z furgonem, oddany do dyspozycji przez austriacki zarząd kolei żelaznych mieszczącym trumnę ze zwłokami Henryka Sienkiewicza. Trumna była przykryta sztandarem narodowym i licznymi wieńcami. Zwłokom towarzyszy delegacja złożona z pp. Pawlikiewicza przedstawiciela prezydium Rady ministrów, Ignacego Balińskiego prezydenta miasta Warszawy Libickiego prezesa komitetu przewiezienia zwłok Henryka Sienkiewicza oraz Czempińskiego reprezentanta Towarzystwa literatów i dziennikarzy polskich. P. Modzelewski zabrał pierwszy głos dziękując w języku niemieckim ludności Szwajcarii za gościnę udzieloną Sienkiewiczowi oraz składając podziękowanie wszystkim władzom za udział w uroczystości. poczem zwrócił się w języku polskim do swoich współziomków. Z kolei wygłosili krótkie przemówienia p. Pawlikiewicz, Libicki oraz inżynier Baettke w imieniu szwajcarskiego Towarzystwa przyjaciół literatury. Na koniec przedstawiciele kolonji polskiej w Zurychu. Stowarzyszenia polskiego Towarzystwa literatów szwajcarskich oraz Towarzystwa literackiego w Zurychu złożyli wieńce na trumnie zawierającej prochy wielkiego pisarza.

W drodze do Wiednia.

Zurych. (PAT.) 22 bm. Szwajcarska Agencja telegraficzna. Pociąg ze zwłokami Henryka Sienkiewicza odjechał o godzinie w pół do 10 rano przez Bux do Wiednia.

Wiedeń. (PAT.) 22 bm. Na uroczystościach Sienkiewiczowskich mających się tu odbyć we czwartek rząd austriacki reprezentowany będzie na dworcu Franciszka Józefa przez jednego z ministrów. Na spotkanie zwłok wyjechał do Innsbrucka sekretarz konsulatu p. Swolkien, który będzie konwojował zwłoki do Wiednia. Również do Innsbrucka ma przybyć konsul czeski Locher.

We Wiedniu.

Wiedeń. 22 bm. Rząd austriacki oznajmił poselstwu polskiemu w Wiedniu, iż na uroczystości Sienkiewiczowską w Wiedniu będzie wydelegowany jeden z czynnych ministrów austriackich. Prawdopodobnie na dworzec Franciszka Józefa, przybędzie kanclerz dr. Seipl.

Poselstwo polskie wydelegowało do Innsbrucku sekretarza Swolkien, ażeby począwszy od Innsbrucku konwojował zwłoki Henryka Sienkiewicza do Wiednia. Udział w uroczystościach żałobnych weźmą także liczne organizacje i stowarzyszenia literacko-naukowe niemieckie.

W Czechosłowacji.

Praga. (PAT.) 21 bm. Z Pardubic donoszą, że z okazji przewiezienia zwłok Henryka Sienkiewicza

przez ziemię czechosłowacką odbędzie się tam specjalnie uroczysty obchód ku czci wielkiego pisarza polskiego. Również w innych miastach prowincjonalnych czeskich oddany będzie hołd Sienkiewiczowi. Profesorowie i uczniowie techniki czeskiej w Pradze urządzają w piątek dnia 24 bm. uroczystość w gmachu techniki ku uczczeniu pamięci Sienkiewicza. Na uroczystym tym obchodzie wygłosi mowę profesor politechniki praskiej Jerzy Horak. Celem wzięcia udziału w uroczystościach Sienkiewiczowskich w Pradze przybył tu delegat warszawskiego Ministerstwa spraw zagranicznych dr. Fryling, którego powitał na dworcu Wilsona przedstawiciel komitetu Sienkiewiczowskiego w Pradze oraz przedstawiciele poselstwa i konsulatu polskiego w Pradze.

W Morawskiej Ostrawie.

W Morawskiej Ostrawie oczekiwany jest pociąg ze zwłokami w sobotę o godz. 4.30 min. zrana. Wzdłuż toru ustawią się straż honorowa z pochodniami, organizacje polskie i czeskie złożą wieńce na trumnie a oddziały wojskowe sprezentują broń wśród dźwięków hymnu polskiego i czeskiego. O ósmej zrana odbędzie się nabożeństwo żałobne, wieczorem uroczystość polsko-czeska, na której nastąpią przemówienia w obu językach.

W Katowicach.

Katowice. (PAT.) 22 bm. Komitet śląski pod protektoratem p. wojewody Bilskiego i prezesa dyrekcji kolei państwowych Rucińskiego, p. marszałka Wolnego i generała Horoszkiewicza podaje do wiadomości, że zwłoki Henryka Sienkiewicza przybędą do Katowic w sobotę dnia 25 bm. o godz. 11 przed południem i pozostaną tu do godz. 12.05. O godz. 9 przed południem odbędzie się w kościele Marjańskim nabożeństwo żałobne. Z uderzeniem godziny 11 odezwą się we wszystkich świątyniach dzwony kościelne i nie umilkną przez godzinę. W tej chwili wśród dźwięków dzwonów odezwą się salwy armatnie i syreny kopalnianych fabryk, kompanja honorowa sprezentuje broń, zaś orkiestra wojskowa zaintonuje hymn „Jeszcze Polska nie zginęła”.

U zwłok złożony będzie wieńce od ziemi śląskiej. W myśl uchwały komitetu wezwano wszystkie organizacje i stowarzyszenia, aby zaniechały składania wieńców, a natomiast złożyły ofiary pieniężne na fundusz budowy pomnika Sienkiewicza.

Do Piotrowic, na granicy czeskiej, przybędą maja z Warszawy, celem przyjęcia zwłok od władz cze-

skich, pan minister wyznań i oświecenia publicznego Miklaszewski i podsekretarz stanu w prezydium Rady ministrów Studziński. Wyjadą tam również p. wojewoda Bilski, marszałek Wolny, dziennikarze i gro- no urzędników wojewódzkich i harcerze śląscy.

Manifestacje w Londynie.

Londyn. (PAT.) 22 bm. Wczoraj odbył się tu wielki wiec polski zwołany przez Towarzystwo polskie, w którym wzięli udział członkowie poselstwa i konsulatu polskiego. Uchwalono następującą rezolucję: Kolonja polska w Londynie zebrała na wiec dla uczczenia pamięci Henryka Sienkiewicza łączy się z narodem w hołdzie dla nieśmiertelnych zasług wielkiego syna Polski, składanym nad jego trumną wracającą do ojczyzny. Po wiecu otwarto składkę której dochód przekazany będzie komitetowi przewiezienia zwłok Sienkiewicza.

Przygotowania w Warszawie.

DEKORACJA DWORCA GŁÓWNEGO.

Warszawa. (PAT.) Dowiadujemy się, że Dyrekcja kolejowa przygotowuje wspaniałą dekorację dworca głównego, a w szczególności dworca przyjazdowego, na powitanie zwłok Henryka Sienkiewicza. Dworzec przyjazdowy zamieniony będzie na kaplicę, skąd trumna zostanie wyniesiona. W związku z tem przyjazdowy ruch publiczności od czwartku na dworcu przyjazdowym skierowany będzie przez inne wyjście.

UDZIAŁ PREZYDENTA W UROCZYSTOŚCIACH.

Warszawa. (PAT.) Z kancelarji cywilnej Pana Prezydenta, Rzeczypospolitej otrzymał Komitet Sienkiewiczowski wiadomość, że Pan Prezydent weźmie udział w kondukcje przewiezienia zwłok śp. Henryka Sienkiewicza oraz przemówi pod pomnikiem Mickiewicza.

PRZYGOTOWANIA W KATEDRZE ŚW. JANA.

Warszawa. (PAT.) Z Administracji Katedry otrzymał Komitet Sienkiewiczowski wiadomość, że z powodu przygotowań będących w związku z uroczystościami pogrzebowymi śp. Henryka Sienkiewicza od czwartku do poniedziałku nie będzie nabożeństw popołudniowych.

UDZIAŁ SEJMU W POGRZEBIE SIENKIEWICZA.

Warszawa. (AW.) W pogrzebie Sienkiewicza weźmie udział cały Sejm in corpore.

Program uroczystości Sienkiewiczowskich w Krakowie.

Kraków, 23 października.

We wtorek wieczorem odbyło się w sali konferencyjnej magistratu posiedzenie ścisłego komitetu, celem ustalenia ostatecznego programu uroczystości Sienkiewiczowskiej w Krakowie.

W konferencji wzięli udział rektor Uniw. Jag. ks. Zimmernann, ks. prałat Krupiński, prez. kolei Prachtel, dr. Schneider, Żuk-Skarszewski, dyr. Trzeński, komendant O. W. płk. szt. gen. Augustyn, prof. Baliński, dr. Zanzala, jako reprezentant kuratorium okr. szk., sekretarz magistratu p. Strasik i inni.

Konferencja ustaliła następujący program uroczystości: **W sobotę 25 bm. o godz. 9 rano, tj. w chwili, gdy staną zwłoki Henryka Sienkiewicza na ziemi polskiej w Dziedzicach, zagrzmia salwy armatnie z kopca Kościuszki, odbędzie się hejnał z wieży Marjańskiej, uderzy królewski Zygmunt, za którym rozzwonią się wszystkie dzwony wszystkich kościołów krakowskich.** Równocześnie odezwą się syreny lokomotyw i okolicznych fabryk. W tym momencie ustanie wszędzie praca na przeciąg dwóch minut. Obywatele zaś na ulicach uchyliwszy nakrycie głowy, oddadzą hołd nieśmiertelnemu pisarzowi chwilą skupienia i ciszy.

Przed godz. 9 rano na zachodnim stoku Wawelu zgromadzą się cechy ze sztandarami, młodzież szkolna, przedstawiciele władz, generalicja, wyższe szeregowe, delegacje, reprezentacje miasta, aby zwrócić w stronę, skąd przybywają zwłoki, powitać przybywającego do Ojczyzny poety wielkiego patrioty.

Po oddaniu tego hołdu zgromadzeni na stoku wawelskim wejdą do katedry, gdzie ks. biskup A. Nowak odprawi żałobne nabożeństwo w asystencji licznego duchowieństwa.

Dla młodzieży szkół średnich, oraz szerokiej publiczności odprawią się dwa nabożeństwa żałobne o godzinie 10 rano: jedno staraniem Akad. handlowej w kościele OO. Reformatorów, gdzie okolicznościowe

kazanie wygłosi O. Janicki, oraz drugie w kościele Marjańskim.

W piątek 24 bm. o godz. 6 wieczorem odbędzie się ku czci Sienkiewicza uroczyste posiedzenie w auli Uniw. Jagiellońskiego.

W sobotę rano między godz. 8 a 9 we wszystkich szkołach średnich odbędą się poranki z prelekcją profesorów na temat Sienkiewicza; po południu zaś we wszystkich formacjach wojskowych oficerowie oświatowi wygłoszą prelekcję o Sienkiewicz.

Wieczorem odbędzie się Sienkiewiczowska uroczystość w Kasynie oficerskim, na którą złożą się: marsz żałobny, słowo wstępne i prelekcja o Sienkiewicz.

W niedzielę rano o godz. 11 w teatrze Słowackiego, odbędzie się staraniem b. Akademii handlowej uroczysty poranek, gdzie przemawiać będzie do publiczności genjusz Sienkiewicza w recytacjach wyjątku z jego nieśmiertelnych utworów, uzupełni program marsz żałobny Chopina, oraz produkcja chóru młodzieży Akad. Handlowej oraz ósemki solowej Tow. Oratoryjnego.

Poranek zakończy hołd złożony Sienkiewiczowi przez główne postacie z jego utworów, poczem publiczność zgromadzona w teatrze odśpiewa „Boże coś Polskę”.

Wieczorem w niedzielę w Domu żołnierza polskiego odbędzie się podobna uroczystość dla żołnierzy, urządzona przez T. S. L.

ODEZWA.

Komitet obywatelski wydał do mieszkańców następującą odezwę:

Obywatele! Rodacy!

Henryk Sienkiewicz powraca do Ojczyzny! Powraca, by w ziemi polskiej, ziemi ukochanej, spocząć na zawsze. Ziemia polska przygarnie wielkiego Syna ze czcią i miłością.

Jak walczyć z drożyzną.

Lekarze mają głos!

Podwójnie, a nawet potrójnie droższe niż przed wojną są artykuły pierwszej potrzeby, a nie porada lekarska.

Ogłoszony przez Agencję Wschodnią urzędowy komunikat o cenach świadczeń i ich nadmiernym wzroście w porównaniu z zagranicą, wywołał w sferach interesowanych silne poruszenie, które się objawia w nadsyłaniu nam krytycznych uwag nad tym komunikatem. W nadziei, że rozwinęta na ten temat dyskusja przyczyni się do wykrycia istotnych przyczyn i rozsądników drożyzny, zamieszczamy następujący list na temat naszego ze sfer lekarskich:

Szanowna Redakcjo!

Przed kilku dniami pojawił się w prasie „cennik świadczeń”, gdzie na pierwszym miejscu umieszczono — jako najdroższą poradę lekarską!

Pomijając to, że porównanie z zagranicą jest nie-dokładne, to pamiętać musimy przede wszystkim o tem, że taksa lekarska stosuje się do ogólnych warunków.

Przeeglądając bowiem część zaledwie cen artykułów pierwszej potrzeby, przekonamy się, że są one

podwójnie, a nawet potrójnie większe od przedwojennych.

Żaden zaś zawód nie jest tak ofiarnym i tak wyzyskiwanym przez społeczeństwo, jak lekarski!

Wszyscy bowiem niezamożni mogą korzystać każdej chwili z najcenniejszych rad w szpitalach, w klinikach i ambulatoriach — urzędnicy mają bezpłatną pomoc lekarską — robotnicy i przemysłowcy należą do Kas chorych, wyzyskujących niemiłosiernie pracę lekarską!

W czym zatem interesie stwarza się w prasie ten nützyczliwy dla lekarzy nastrój?

Tymczasem w życiu codziennym stan lekarski od-czuwa ogromny upadek — tak materialny, jak i społeczny.

Książka, studja, wyjazd zagranicę stają się coraz bardziej niedostępnymi — a czemuż jest lekarz bez postępu?

W przekonaniu, że w poruszonej powyżej sprawie zabiorą głos także i inni lekarze, upraszamy o ogłoszenie tych kilku słów.

Niespodzianki nauki.

ZA LAT STO...

Profesor Uniwersytetu w Cambridge, M. J. Haldane, wydał świeżo książkę pt.: „Daedalus or Science and the Future”, w której omawia niespodzianki, czekające nas w przyszłości ze strony nauki wogóle, a specjalnie ze strony chemji.

Między innymi autor tej oryginalnej książki przewiduje, że nastąpi niezadługo głęboko sięgający przewrót w nowym sposobie odżywiania się, a to dzięki fabrykacji syntetycznych środków żywności. Nie będziemy wtedy jadali ani obiadów, ani wieszery, ani śniadania, ale będziemy lykali pigułki i kapsułki, zawierające odpowiednio przygotowane pożywienie drogą chemiczną.

Znikną też kiedyś pola uprawiane, jak dziś, zniknie rolnictwo teraźniejsze, bo nauka odkryje nowe źródła pożywienia. A ponieważ zniknie rolnictwo, więc zniknie także wieś, pola ją otaczające, bydło, pasące się na nich itd.

Ludzie będą zamieszkiwali olbrzymie miasta, poza periferją których wzniósł się zakłady fabryczne z produkcją takich rzeczy, o jakich teraz nie mamy jeszcze pojęcia.

Wszystkie atoli niespodzianki, które ma nam zgotować nauka w przyszłości, nie będą chyba w stanie uczynić ludzi szczęśliwsiymi, bo sprowadzą ich życie do niesłychanej monotonii i schematyczności. Wystarczy wyobrazić sobie świat, w którym rodzina, lub przyjaciół nie zasiadali by razem do wspólnego stołu przy obiedzie i wieszery, albo też krajobraz, składający się wyłącznie z kamienie i kominów fabrycznych.

Miejmy atoli nadzieję, że angielski uczonego może się mylić w swych przewidywaniach, co się już niejednemu uczonego zdarzyło, i że nawet, gdyby się sprawdziło coś z jego horoskopów — to w każdym razie nie tak prędko, jak zapowiada.

Rzeczy wesole.

AFORYZMY.

Chłopcy dojrzejwają „stosunkowo” nie prędko, pan-ny często przez noc.

* * *

Próżnowanie jest tylko wtedy uczuciem błogiem, gdy się nie ma na to czasu.

* * *

Jeżeli dwie kobiety zawrą pakt przyjaźni, niech się ma na ostrożności trzeźwo.

* * *

Łatwiej uwierzyć w przeszłość kobiety, niż w przyszłość mężczyzny.

* * *

Jeżeli kobieta się skarży, nie pytaj natychmiast o powód, gdyż często dowiesz się sam po miesiącach.

Z KRAKOWSKIEGO BRUKU.

CO SIĘ SŁYSZY NA PLANTACH KRAKOWSKICH?

Mąż, zirytowany, do żony: Jakto? Kupiłaś auto bez mojej wiedzy?

Żona: Cóż w tem dziwanego? Uległam poprostu auto-suggestji.

Proces przeciw organizatorom zaburzeń na Pokuciu.

Tajne organizacje ukraińskie popierane przez rząd Petruszewycza w Wiedniu.

Lwów. (AW). Jutro rozpoczyna się tu przed trybunałem przysięgłych rozprawy na cały tydzień proces w sprawie zaburzeń w roku 1920, 1923 oraz 1924 na Pokuciu w powiatach horodeńskim, koszowskim,

świętyńskim oraz na granicy Czechosłowacji. Zami-szki te były organizowane przez tajne organizacje u-krainińskie, popierane przez rząd Petruszewycza w Wiedniu. Oskarżonych jest 8 osób.

Niemcy za rok gotowe do wojny.

Sensacyjne rewelacje angielskiego gen. Morgana.

Angielski generał Morgan, były członek kontroli wojskowej w Berlinie ogłosił w „Quarterly Review” artykuł o rozbrojeniu Niemiec.

Gdyby mi ktoś teraz zapytał — pisze generał Morgan — na jak długo zapewniony jest pokój w Europie, skoro zniesiona jest kontrola wojskowa w Niemczech, a wojska okupacyjne zostały znacząco zredukowane, odpowiedziałbym: Na rok.

Gdyż mimo, iż to brzmienie jaśnie, Niemcy są obecnie pod wieloma względami lepiej przemysłowo zastosowane do fabrykacji wojennej, niż w r. 1914.

Wskutek inflacji bowiem, wielcy przemysłowcy nie mieccy powiększyli i ulepszyli swoje zakłady, a wojna zniszczyła tylko 5 procent zakładów przemysłowych w Niemczech.

Już 18 miesięcy po wojnie mieli Niemcy 500.000 żołnierza zdolnego do wojny. Co się tyczy ostatnich

lat, ma generał Morgan sprawozdanie z dnia 19 kwietnia 1924 r., które będzie prędzej czy później opublikowane. Sprawozdanie to niejednemu, dotkniętemu ślepotą, otworzy oczy.

Tymczasem jednak oświadcza generał Morgan tylko tyle:

Według ostrożnego oszacowania posiada generał v. Seeckt w tej chwili najmniej 500.000 doskonałych wyćwiczonego żołnierza. Jest to żołnierz wyćwiczony od r. 1921, o żołnierzach z wojny światowej nie mówię wcale.

Gdyby ktoś te dane chciał zbierać, może generał Morgan przedłożyć pisemne zestawienia liczebne.

Artykuł generała Morgana wywołał wielkie wrażenie w Anglii. Prasa przedrukowała go w całości, a „Morning Post” zaopatrzył słusznym komentarzem, że rewelacje generała Morgana są wielce niepokojące.

Największy dziennik.

II.

Londyn, w październiku.

Warto zacytować na tem miejscu kilka ustępów z manifestu, który „Times” ogłosił w roku 1788-ym, a więc jego celem jest „notować z dokładnością wszelkie wypadki w dziedzinie polityki, handlu i mody, przestrzegając przytem czystość języka i formy jego oraz tonu, jak również poziomu moralnego, czynić to za pomocą najlepszych sil literackich, jakie Anglja posiada. Podawać w całości debaty z Parlamentu bez partyj- nictwa i stronniczości. W dziedzinie polityki wewnętrznej i zagranicznej podawać takie wiadomości, któreby były nie tylko autentyczne i rzeczowe, lecz również godne zaufania. W handlu — dostarczać ścisłych i nie tendencyjnych informacji. W modzie — śledzić za jej postępem zarówno w sztukach, jak i obyczajach, zarówno w jej krańco- wościach, jak i największych enotach. Co do tea- tru, podawać krytyki, któreby były pozbawione osobistych niechęci lub kapryśnej stronniczości. Unikać nieprzyzwoitego języka i gry słów lub pod- wójnego znaczenia, także „Times” nie zamieści

żadnej notatki, która mogła obrazić oko, ucho lub czyjaś enotę oraz popierać fanfaronadę lub bezczelność.

Takie było credo założyciela „Times’a” i pomimo wielu zmian politycznych, mody i obyczajów, dotąd pozostało niezmiennione. (Niejednej polskiej gazecie przydałoby się manifest ten przestudjować).

Leez żywot „Times’a” nie zawsze był gładki. Przechodził on przez znaczne kryzysy wewnętrzne (strajki), był bojkotowany przez rząd za karcenie księcia Yorku (w 1789-ym roku), w 1805-ym pozbawiony godności królewskiego za karcenie księcia Yorku Melville, ówczesnego Ministra marynarki. Za rządów Guizota stracił dostęp do Fran- cji, lecz pokonawszy wszystkie trudności, zdobył sobie przodujące miejsce, dzięki zarówno wytrwa- łości jego właścicieli, jak zupełnej niezależności od wszystkich partji i postronnych wpływów.

Od połowy XIV-go wieku datuje się organiza- cja jego znakomitego systemu kolportażu wiado- mości zagranicznych, który obejmuje obecnie prawie całą kulę ziemską. Główną ambicją rodziny Walterów było uczynić „Times’a” zupełnie niezal- eżnym od rządu, jak również od swych korespon- dentów, jak i ogłoszeń, stąd uważany jest „Ti-

mes” za organ zupełnie niezależny i niepopiera- jący specjalnie żadnej partji. Można raczej sądzić, że jest to dziennik nawskroś konserwatywny, niemniej jednak gotowy zawsze rozpatrywać uczciwe ideje, sądy i zapatrywania i patrzeć w przyszłość, opierając się na skale doświadczenia wieków. W każdym razie jego sądy o rzeczach zawsze są rze- czowe, autentyczne i definitywne, pozatem są przeważnie pierwszorzędą lekcją logiki, sensu, praktyczności i sprawiedliwości.

Autorem „leaderów” był Walter Drugi. Tema- tem ich są przeważnie: polityka wewnętrzna lub zagraniczna i pod względem ujęcia, argumentacji i formy są one prawdopodobnie najznakomitsze- mi exposés dziennikarskimi doby współczesnej i zazwyczaj pierwszorzędny wykładami zasad ekonomji politycznej, zdrowego sensu, proporcji ujęcia równowagi sądu, często humoru, a nawet wyżyn poezji. Każdy czytelnik „leaderów” odbie- ra wrażenie, że ma do czynienia ze sprawiedli- wym sądem Anglii, mądrym, bo opartym na wie- kowych tradycjach i przekonywującym, jako do- bór wysokich argumentów, opartych tylko na naj- szlachetniejszych i najwznioślejszych ideach, któ- remi są dobro i honor Anglii i sprawiedliwości świata.

St. Kl.

Z pod znaku Dziesiątej Muzy.

ILE JEST WART ARTYZM „DIVY” FILMOWEJ?

Jankesi są, jak wiadomo, ludźmi niesłychanie praktycznymi, którzy lubią wszelkie wartości oceniać w dolarach. Skutkiem tego dowiadujemy się np., jaką wartość pieniężną przedstawia artyzm słynnej „divy” filmowej Poli Negri.

W umowie, jaką zawarła ta artystka ze swym „managerem” amerykańskim, znajduje się zastrzeżenie, że umowa zostaje rozwiązana na wypadek, gdyby wyszła zamąż i że Pola Negri nie jest obowiązana w tym wypadku do zwrotu pobranego z góry honorarium.

„Manager”, jako praktyczny Amerykanin, postanowił mieć się na ostrożności. I choć nie nie zapowiada, aby „diva” zamierzała skrepić się słodkimi więzami hymenu, zaasekuiował się na wypadek wyjścia jej zamąż.

Ponieważ kwota asekurowana wynosi **miljon dolarów**, przeto mamy wyobrażenie, ile wart jest artyzm Poli Negri **w ciągu jednego sezonu**, na jaki zawarła umowę z amerykańskim przedsiębiorcą.

Świat kobiet.

STULETNI DAMA CHCIAŁA UKRYĆ KILKA LATEK!

Kobiety nie lubią przyznawać się do lat. Może i mężczyźni nie tak chętnie chwalać się przekroczoną czterdziestką, ale żeby osoba stuletnia (dosłownie 100 lat — wiek!) ukrywała swoje lata, to się jeszcze nie zdarzyło dotąd. Choć prawdopodobnie tylko dlatego, że niewiele ludziom dane jest dożyć tak pięknego wieku.

Otóż pewna dama z Thuir kolo Perpignan obchodziła bardzo uroczystie stuletnią rocznicę swoich urodzin. Ale w towarzystwie, które składało życzenia solenizantce była również jej przyjaciółka i rówieśniczka.

Mimo wiekowości matrona ta, jak to zresztą jest u przyjaciółek w zwyczaj, złośliwie utrzymywała, że solenizantka przekroczyła setkę o parę lat. Wynikł stąd spór, który zakończył się w biurze metrykalnym, gdzie okazało się, że w istocie stuletnia dama ma już **sto dziewięć lat**.

A biedaczka chciała ukryć tych kilka latek!

WIELKA KRADZIEŻ NA POCZCIE WARSZAWSKIEJ.

Na poczcie w Warszawie dopuszczono się kradzieży paczki pieniężnej, zawierającej 65.000 złotych dla Banku Polskiego w Warszawie. Na skutek dochodzeń w tej sprawie podejrzenie padło na dwóch byłych urzędników pocztowych. Dalsze śledztwo wykaże, w jakim stopniu podejrzeni, których aresztowano, zawinili.

Z ziemi Polski

GROŻNA SYTUACJA PRZEMYSŁU WŁÓKIENNICZEGO W ŁODZI. Pod przewodnictwem ministra Darowskiego odbyła się konferencja z udziałem przedstawicieli przemysłu włókienniczego w Łodzi, w sprawie sytuacji gospodarczej. Przedstawiciele przemysłowców oświadczyli, iż sytuacja przemysłu włókienniczego jest bardzo ciężka, i że wobec postulatów robotniczych muszą zająć stanowisko negatywne. Wielkie fabryki włókiennicze produkują 75 procent, średnie tylko 50 procent normalnej produkcji.

POLSKIE FABRYKI DOSTARCZAĆ BĘDĄ BILONU. Poznańskie Towarzystwo Akcyjne „Huta Miedzi” zawarło z mennicą państwową umowę, mocą której dostarczać będzie bilonu miedzianego we formie 1, 2 i 5 groszówek. Pierwsza partja bilonu ma być dostarczona przez Hutę Miedzi już w styczniu 1924 roku. Jest to pierwszy wypadek przekazania zamówienia firmie krajowej, dotąd bowiem bilon dla Polski przygotowywano jedynie w mennicy rządowej i zagranicą. Po tych zamówieniach mają nastąpić dalsze aż do zupełnego nasycenia rynku bilonem. Są również w toku próby do wykonywania przez Hutę Miedzi bilonu niklowego.

LOTERJA TOW. POMOCY INWALIDOM WOJENNYM I WETERANOM Z 1863 ROKU. Uwierzytelniona tabela wygranych, zawierająca warunki odbioru fantów itd., ukaże się wskutek strajku drukarzy dopiero 30-go października rb. i będzie od tego dnia w biurze Loterii (Poznań, ul. Fredry 7, pokój 49) za 50 gr. do nabycia. Zamówienia na wysyłkę pocztą, którym są 60 gr. dołączone, będą po ukazaniu się tabeli bez zwłoki uskutecznione.

ODKRYCIE STAROŻYTNEGO GROBOWCA. Z Gdańska donoszą: W pobliżu dworca kolejowego w Prusczu (Prust) znaleziono, przy robotach ziemnych

TEATRALJA.

Lucyna Messal o Krakowie, Warszawie i swych projektach artystycznych na przyszłość.

Wywiad z primadonną operetki polskiej.

Kraków, 22 października.

Dzięki grzeźności dyrektora teatru „Nowości” p. Piłarskiego, miałem sposobność uzyskać wywiad z goszczącą w naszym mieście na występach primadonną polskich operetek p. Lucyną Messal.

Wiadomo, jak nieprzychylnie odnosi się pewna część prasy warszawskiej do sławnej artystki. Nie mogąc nie zarzucić jej świetnemu talentowi, stara się jej dokuczyć przez wyciąganie zgoła nieprawdziwych historii z jej życia prywatnego. Wiedząc o tem — zapragnąłem wprost z ust pani L. Messal zasięgnąć informacji.

Jakże miłe zdziwienie! W garderobie teatru „Nowości” zostałem przez czarującą artystkę serdecznie przyjęty.

— Pozwolę sobie zabrać pani chwil kilka... Warszawę porzuciła pani na zawsze?

— O tak! Podpisałam kontrakt w Poznaniu. Warszawska prasa brukowa zbyt mi dokuczyła swemi obelżywymi napaściami. Koło osoby mojej, dzięki „Kurierowi Czerwonemu”, wytworzyła się wprost fantastyczna legenda kłamstw i kalumnij. Zaczęłam swą karierę sceniczną jako biedna dziewczyna. Ja, co tak gorąco ukochałam teatr, ciężko pracując dla sztuki polskiej, spotykam się teraz z napaściami przez prawdopodobnie przepłaconą prasę lewicową.

— W jakich stosunkach pozostaje pani z publicznością warszawską?

— W bardzo serdecznych, a przedewszystkiem z młodzieżą. Młodzież mi kocho, bo ja jej opiekunką jestem. Nie było zbiórki na cele dobroczynne, którejby nie zasilala w miarę możliwości. Całej masie bie-

dnym akademiezek i akademików pomagałam w studjach, rzucając na stypendja dla nich grosz, na scenicznych deskach zapracowany. W nich mam obrońców. Oni to ostatni grosz wydawali na kwiaty, by zasłać niemi w ostatnich czasach ciężką drogę mej artystycznej kariery.

— Jak wiemy z gazet warszawskich, została pani okradzioną?

— Ach! najohydniejsze oszczerstwo. Nie byłam przez nikogo okradzioną. Oczerniono najuczciwszego człowieka: rzekomym złodziejem jest mój narzeczony.

— Czy zadowolona jest pani z Krakowa?

— O bardzo! Bardziej jeszcze z krakowskiej publiczności. Krakowiacy bez porównania więcej są muzykalni od Warszawaków. Serdeczne przyjęcie, zgotowane mi przez krakowską publiczność, pozostanie radosem wspomnienia w moim życiu.

— Kiedy przeżywała pani najpiękniejsze chwile na scenie?

— Jako piętnastoletnia dziewczyna zbyt byłam naiwną, by móc zdać sobie sprawę z tego. Warszawa dopiero pokazała mi drogę do kariery sceniczej i szczęścia.

— Jakie ma pani plany na przyszłość?

— Pragnę wyjechać na krótki tylko czas do Ameryki, na stałe zaś osiadę w Poznaniu, gdyż najlepiej czuję się wśród rodaków.

Z ust czarującej artystki płynęły słowa wdzięczności dla Krakowian.

Pożegnany z ujmującą grzeźnością, oczarowany serdecznym przyjęciem, wyszedłem.

Z. P.

Odprawa.

Jeszcze o kłamstwie p. T. Świątka.

Już 10 października br. byłem w posiadaniu listu dyrektora wiedeńskiego Burgteatru, stwierdzającego kłamstwo p. T. Świątka, obecnego doradcy literackiego przy teatrze miejskim, popchnięte w celach reklamnych. Dowodem tego, jako dyskwalifikującego honorowa p. T. Świątka, nie ogłaszałem publicznie, jakkolwiek wiedziałem, że w napaściach dziennikarskich, jakie się na mnie od roku w prasie krakowskiej zjawiają, p. T. Świątek często współdziałał.

Dopiero kiedy p. T. Świątek z tupetem iście niaryjskim wystąpił w drugim numerze „Listów z teatru” przeciwko mnie z obelgami, przechodzącymi granicę wszelkiej przyzwoitości, zmuszony byłem dn. 18 bm. ogłosić publicznie w „Gońcu” dowód kłamstwa p. T. Świątka, aby przyjaciele moi wiedzieli, kim jest mój „adwersarz”.

Spodziewałem, że p. T. Świątek będzie się starał przynajmniej bronić swej intencji na drodze, określonej dla

ludzi honoru.

P. T. Świątek jednak tego nie uczynił. Udowodnił więc, że jest nie tylko pospolitym kłamcą, ale i nędznym tehrzem! Z prawdziwą przykrością i odrazą przychodzi mi zajmować się brudną sprawą p. T. Świątka i nadużywać uprzejmości naszych Czytelników. Ponieważ jednak p. T. Świątek ogłosił wczoraj list w „Głosach publicznych” w r. 241 „Czasu”, w którym przyznaje się, że powiedział nieprawdę, ale ucieka się do głupich wykrętów, że gdzieś o tem wyczytał, zmuszony jestem oświadczyć, że wobec dyskwalifikowania się honorowego p. Świątka, zarzutów stawianych przez tego oszczercę będą dochodził na przyszłość argumentami dostępnymi dla tak płaskiego indywidualum.

Kraków, 21 października 1924.

Ludwik Skoczylas.

Komunistyczny szczupak wśród bolszewickich karasi.

Sosnowiec. (Tel. wł.). W związku z aresztowaniem 14 działaczy komunistycznych za prowadzenie akcji wywrótowej w Zagłębiu Dąbrowskim, dowiadujemy się, iż onegdaj aresztowano w mieszkaniu znanego komunisty Marcina Żyrki 24-letniego Juljana

Laskowskiego. Dowody, którymi legitymował się rzekomy Laskowski, były fałszywe. Odesłano go do warszawskiej policji politycznej. Laskowski uchodził za jednego z wybitnych kierowników K. P. R. P. w Polsce.

grobowiec z epoki bronzowej. W grobowcu był szkielet mężczyzny, przy którym znaleziono ostrze bronzowe. Grobowiec został rozkopany, zanim zdążył przybyć kustosz muzeum, wobec tego nie można było ustalić formy grobowca i innych szczegółów.

POZNAJTOŚCI.

AWANTURNICZY INFANT.

Znany w wieloletnich kłótniach Paryża pod nazwą Infanta, książę Ludwik Ferdynand Bourbon-Orleans, drugi syn Don Antonia, księcia de Galliera i małżonki jego, infantki Eulalii, ciotki króla hiszpańskiego, Alfonsa XIII, wiódł życie tak awanturnicze w stolicy Francji, że w końcu wezwany do prefekta policji, otrzymał rozkaz natychmiastowego opuszczenia Francji. Król Alfons XIII dowiedziawszy się o tem, rozkazał, jako głowa domu królewskiego, pozbawić awanturniczego krewniaka, „za złe sprawowanie się”, wszelkich praw, służących infantowi Hiszpanji. Roz-

kaz ten ogłoszono w tych dniach w madyryckiej gazecie urzędowej.

OFIARY WĄZKIEGO OBUWIA.

Dr R. T. Gilzeomolk, lekarz-chirurg nauczelnym szpitala chirurgicznego „nr. 3” w Londynie pisze w organie fachowym „The Lancet” o zgubnych następstwach używania przesadnie wązkiego obuwia, które nareszcie wyszło z mody, zastąpione przez trzewik bardziej dostosowane do kształtu stopy ludzkiej.

W ciągu roku ubiegłego w jego szpitalu amputowano nogi trzem pacjentom, liczba zaś okaleczonych mężczyzn i kobiet przekraczała cyfrę 30. Dr G. sądzi, że w przyszłości, nierozważna ta moda już się nie powtórzy, w sferach bowiem lekarskich poruszono projekt zapobiegania podobnemu zniekształcaniu się szewców nad zdaniem publiczności na drodze ustawodawczej. W innych szpitalach tamtejszych liczba stwierdzonych wypadków kalectwa z tegoż powodu była nieznaczniejsza.

Teść zamordowany w czasie snu przez zięcia

Nowe sensacyjne szczegóły morderstwa na zamku Egedi.

Budapeszt, 22 października.

W sprawie morderstwa, popełnionego na oboje dra Artura Egediego, nastąpił nowy zwrot. Świadczenia lekarzy sądowych, wydane na podstawie dokonanej obdukcji zwłok zamordowanego, obala z krete sem twierdzenie dr. Frohreicha, że w przystępie afektu udusił swojego teścia. Orzeczenie sądowych lekarzy stwierdza zgola co innego, a mianowicie, że

Egedi został uduszony w chwili, kiedy spał.

Nowe podejrzenia gromadzą się też dokoła osoby córki zamordowanego, pani Mariszki Vuk, która owej nocy bawiła razem z dr. Frohreichem na zamku Egedi. Lekarz powiatowy dr. Geley złożył w protokole następujące zeznanie:

„Kiedy po śmierci Artura Egediego wezwano mnie na zamek, spotkałem na wstępie przed zamkiem panią Vuk i jej szwagra dra Frohreicha. Oboje byli

mocno wystraszeni. Kiedy wysiadłem z powozu, pani Vuk szepnęła mi na ucho słów kilka, usłyszałem tylko „w cztery oczy“. Potem odeszła z bramy palacu, dała mi znak, abym szedł za nią. Zaprowadziła mnie do swojego pokoju, a przekonawszy się uprzednio, że nikt nie podsłuchuje, rzekła: „Ojciec mój popełnił samobójstwo. To hańba dla nas, dzieci. Do pana jedynie mam zaufanie i błagam, abyś nam dopomógł zachować to w tajemnicy.“

Przyrzekłem pani Vuk, że doniosę tylko o tem mojej władzy, ale, że postaramy się, aby o tem samobójstwie nie rozgłaszać dalej. — Lecz powtórne oględziny zwłok przekonały mnie, że zaszło tu morderstwo. Kiedy nazajutrz rano to powiedziałem, pani Vuk zbłądła i nie odrzekła ani słowa. Miałem wrażenie, że uprzednio już domyśliła się tego sama.

Starożytne wykonaliska w Nowym Dworze.

Warszawa, 22 października.

Na gruncie p. Wl. Gajewskiego w Nowym Dworze, koło Jablonny, ukazał się przy kopaniu grób oielopalny, obstawiony kamieniami. Natychmiastowe badania, przeprowadzone przez prof. dra Wl. Antoniewicza, wykazały, że jest to grób w obstawie kamiennej, zawierający 13 popielnic z małymi przystawkami. Z charakteru urn oraz wyrobów bronzowych i żelaznych w popielnicach pomiędzy spalonymi kośćmi zmarłych można wnosić, że grób ten jest pokrewny grobom t.

zw. skrzynkowym i że pochodzi z VI wieku przed nar. Chrystusa.

Reprezentuje on jeden ze śladów pobytu w okolicach Warszawy szczepu północnego, który z nad Bałtyku przesuwał się z końcem starszego okresu żelaza przez Śląskową Polskę do Małopolski i na Śląsk.

Dzięki inicjatywie osób, rozumiejących wielką wartość naukową zabytków przedhistorycznych, zostały uratowane dla nauki i dla Muzeum stołecznego nader ważne wykonaliska.

GIELDA.

Kraków 23 października.

Na giełdzie elektów nastąpiło znaczne ożywienie, które w związku z mocniejszą tendencją w Warszawie pociągnęło za sobą wyższe kursy szeregu papierów. Z końcem jednak giełdy kursa uległy osłabieniu.

W dewizach kilka zaledwie transakcji przy nieznacznej zmianie N. Jorku i Paryża. Poprawił się kurs Wiednia.

DEWIZY W OBROTACH BANKOWYCH.

Waluty: Dolar 5.19.

Dewizy: Nowy Jork 5.19 i jedna czwarta; Paryż 27.45; Praga 15.50; Szwajcaria 100.30 (płaca), 100.59 (towar); Wiedeń 7.36—7.35.

Akcje. (Cyfry w złotych).

Bank Przemysłowy

Tohan

Pharma (B. Jaworzniak)

Żegluga Polska

Zieleniewski

H. Cegielski Poznań

Trzebińskie żelazo

Górka

Siensza

Tepege

Polska Nafta

Pokucie

Stung

Porcelana Cmielów

Krakus

Chodorów

Chybie

W transakcji:

0.41

0.41—0.43

0.85

0.17

11.60—11.00

0.72—0.65

0.77

18.50—18.20

5.15—5.00

3.15

0.50—0.53

0.40

0.80

0.65

0.92—0.86

5.65—5.55

7.45—7.25

AKCJE NA POGIEŁDZIE.

Jaworzno drobne 18.00; 25-ty 17.35—17.25; Gazy wscho dnie 12.00 (płaca); Nitrat 0.35; Len 0.56; Związek Ekonomiczny Kółek Rolniczych 0.10.

GIELDA WARSZAWSKA.

Akcje: Bank Dyskontowy 5.40; Bank Handlowy 6.85;

TEATR „BAGATELA“.

„Gdy kurtyna zapadnie...“

Cztery odcinki z życia aktorów napisał Stefan Turski.

Znowu owoc produkcji rodzimej. Tym razem już dojrzały, że nie potrzebujemy się go wstydzić. Zdolności dramaturga wykazał p. St. Turski w „Krowoderskich zuchach“. Od tego jednak czasu jak wielki postęp. P. St. Turski nie darmo tkwi na scenie jako aktor, reżyser i kierownik artystyczny. Z masy przewijających się przez scenę komedij i fars korzysta, wciąż korzysta. I gdyby nie naprawdę polski sentyment, myślałoby się, że wystawiona przedwczoraj sztuka jest pochodzenia zagranicznego. Tyle w niej nowych pomysłów zgrabnie zastosowanych i tyle zręczności w wiązaniu i rozwiązywaniu intrygi. Sama rzecz na wzór przyjęty dziś zagranicą ujęta jest jako akcja z przed laty w ramach chwili obecnej. Mamy więc dwie akcje: dzisiejszą i dawniejszą. Oto obchodzący jubileusz na scenie stołecznej artysta — tragic — opowiada swej przybranej córce, Beatryczy, historję z przed 20 laty, kiedy Beatrycze była dzieckiem jeszcze, a on — aktorem wędrującej, pro-

wincjonalnej trupy. Cofamy się wstecz. Sceną ukazuje nam stajenną budę, a w niej stary teatrzyk prowincjonalny. Tragic właśnie się ożenił z aktorką Leną, dając równocześnie nazwisko jej Beatryczy, dziecku niewiastomatego ojca. Jedni sądzą, że ojcem Beatryczy jest komik teatralny, znany lekkoduch, inni przypuszczają, że nim jest dawny kochanek Leny, hrabia Jerzy. W teatrze nędza. W krytycznej chwili ratuje wszystkich hrabia Jerzy, który pod wpływem komika postarał się o zaangażowanie części trupy do Warszawy. W Warszawie dopiero wszyscy odżyli. Ale wnet zachmurza się horyzont. Hr. Jerzy pragnie wziąć ślub z Leną, rozwiódłszy ją poprzednio z tragic. Ale właśnie tragic, chcąc zemścić się za swój zawód, ciska hrabiemu w twarz tajemnicę pochodzenia Beatryczy. Nie jest ona córką hrabiego, ale komika. Hrabia wzburzony zrazu zrywa z Leną, ale potem uspokoiwszy się powraca do niej. Ale Beatrycze opuszcza matkę, poczuwszy w sobie krew aktorską, wstępuje na scenę i idzie w ślady ojca. Opowiadanie skończone. Beatrycze godzi obu ojców, przybranego i rzeczywistego, tragic i komika. Na scenie nastrój sielankowy!

13. Biblioteczka Zonzy (12 książeczek, omawiających różne zagadnienia polityczne) — 1 zł. 20 gr.
14. Portret Romana Dmowskiego (36 X 28 cm.) z autografem — 2 zł.

II. Społeczne i naukowe:

1. Biblioteczka Pogadankowa (12 książeczek) — 2 zł.
2. Komplet książki popularnych i powieści, nadających się do bibliotek parafialnych i wiejskich — od 5 zł.

III. Zyciorysy:

1. Zyciorys i działalność ś. p. p. dra Skarbka — 10 gr.
2. Kapłan wzorowy i Obywatel (zyciorys ś. p. ks. Lutosławskiego) — 20 gr.
3. Jan Ludwik Popławski — 15 gr.

IV. Historyczne i powieści:

1. Ks. Józef Poniatowski i ród jego — Kozłowski — 20 groszy.
2. 1000-letnie Polski (wydawnictwa Macierzy Polskiej) — 7 zł. 50 groszy.
3. Nieznany szlakiem — prof. Ant. Ossendowskiego — 90 groszy.
4. Most nad Otcłanią — A. Niezgodny-Marwinowski — 90 groszy.
5. Cud Bogami Kwam-Non — prof. Ant. Ossendowskiego — 3 zł. 50 groszy.
6. Listy z Helu — R. Leittegera (z ilustr. i mapą wybrzeża) 1 zł.

V. Różne:

1. Album z 1863 r. (30 wizerunków współczesnych). Wydanie wytworne, przedwojenne, w płóciennej oprawie — 1 zł. 12 groszy.
2. Pocztówki: komplety orłów polskich z czasów królewskich, wojska polskiego, herbów wojewódzkich i t. p. — po 10 gr. sztuka.
3. Obrazki świętych — wydanie artystyczne — od 17 gr. za 10 sztuk.
4. Portret J. Słowackiego (48 X 35 cm) — 1 zł.

Do ceny wszystkich książek dolieży się koszty opakowania i przesyłki.

Przy zamówieniu należy przesyłać należność na konto Nr. 1818 w PKO — Można sprządzić za zaliczeniem pocztowym.

Z uwagi na niską cenę powyższych wydawnictw, Sekretariat Główny oczekuje od członków i działaczy Zw. L. N. poparcia w rozpowszechnianiu tychże.

ZE SPORTU.

Sensacje zagraniczne stanowią: klęska F. T. C. z M. T. K. w Budapeszcie dwu lokalnych, długoletnich rywali w stosunku nieprawdopodobnym 11:2 i klęska Slavia z prowincjonalnym klubem Kralovo Hradec 3:1. Należy podkreślić, iż Slavia prowadzi obecnie w mistrzostwie, Sparta znajduje się na końcu tabeli.

Wyniki krajowe. We Lwowie pokonała Pogoń Czarnych 4:0 (3:0), w ten sposób mistrzostwo okręgu zdobyła Pogoń. Hasmona uzyskała drugie miejsce. Polonia—Rewera 4:0. Po klęsce Hasmony z Polonią w Warszawie 2:1, zrewanżowała się ona w spotkaniu z Legią, które przyniosło jej wysokie zwycięstwo 4:1 (1:0). W Wilnie nie ukończono zawodów W. K. S. Pogoń—Wilja, gdyż przy stanie 1:1 (1:1) opuściła Pogoń boisko. W Łodzi odnieśli zwycięstwo faworyci L. K. S.—Siła 9:0, L. T. G. S.—Unia 3:0.

W. T. C. w Warszawie wejdzie do klasy A.

Makkabi krakowska zajmie w bież. roku miejsce Olszy w klasie A, której spadek do klasy B jest prawie, że przesądzonym.

Skandynawska olimpiada akademicka dała kilka świetnych wyników, jak: 100 m. — Dahlem (Szwecja) 11.3; 400 m. — Bylen (S) 50.4; 1500 m. i 5 km. — Dahlstroem (S) 4:07 i 15:51.9; 4X100 — „Lund“ (S) 43.3; w wyż. — Anderson (S) 180 cm.; tyczka — Petterson (Danja) 3.80 m.; dysk — Luning (S) 43.25; oszczep — Unger (S) 52.46.

Rzecz więc w całości jest melodramatem, opartym o motywy swojskie, zrecznie ilustrowanym masą epizodów z życia wprost na scenę przeniesionych. Najlepszą jest bezwarunkowo odłona trzecia, w kancelarii dyrektora teatru. W dialogach odczuwa się wprawdzie brak pogłębienia, ale za to farsowe momenty zyskują na plastyce.

P. St. Turski nie jest Jewreinowem, ani Pirandellą, ale umie z nich korzystać i to dużo już znaczy. Dał polskiej scenie sztukę miłą, dobrze zrobioną i interesującą. Gra była jednak niejednorodna, zwłaszcza akt drugi szedł tępo i opornie. Wszystko to się zmieni na korzyść, gdy się artyści rozkrochmalą. Na razie najlepiej wyszły role kobiece, a więc p. Barwińskiej jako Leny, p. Kolman jako Naiwnej, p. Ordyńskiej (świetna!) jako Starszawej Naiwnej, p. Gorajskiej (dyrektorowej). Bardzo dobrą była p. Miedzińska („Krowiontko“) i Beatrycze (panna Barwińska).

Z ról męskich p. Zbucki grał komika z wielką lekkością i humorem, p. Barwiński, trochę za miękki, wyszedł obronną ręką jako tragic. Lepsze jednak były role epizodyczne (p. Dobrzański, Wvsocki, Melina).

L. Skoczylas.

Z pod znaku Temidy.

A największy jest ambaras, gdy dwie żony chcą jednego męża naraz.

Lódź, 20 października.

Jeszcze w roku 1913 mieszkaniec Łodzi Adolf Otton Göttlich, wyznania ewangelickiego, zawarł związek małżeński z Albertyną Semes. Akt ślubny sporządzony był przez urzędnika stanu cywilnego parafji ewangelicko-ang.-burskiej.

Z chwilą wybuchu wojny światowej Göttlich, który w pożyciu małżeńskim nie zupełnie czuł się szczęśliwym, wyemigrował do Prus, rzekomo na roboty, pozostawiając żonę na opiece losu. Po 8 latach zuchy małżonek wrócił do Łodzi, udając, iż kobieta, mieniająca się Albertyną Semes, jest mu zupełnie nieznaną.

Nie pomogły błagania nieszczęśliwej kobiety. Serce Adolfa zamarło i do domu nie powrócił. Po upływie kilku miesięcy Semenowa dowiedziała się ku swemu przerażeniu, iż Adolf wstąpił powtórnie w związki

małżeńskie z katoliczką Anną M.

Zawiadomiona o powyższem policja skierowała sprawę do sądu, i oto onegdaj właściciel dwóch, bijących ku niemu serc, zasiadł na ławie oskarżonych.

Pierwsza żona opowiadała, jak to im dobrze było po ślubie, jak Adolf pracował i wkońcu znikł.

Druga żona opowiadała o swych zaletach, a sam bohater tłumaczył swój postępek brakiem wierności ze strony pierwszej żony, który miał znaleźć potwierdzenie w owoce miłości.

Prokurator, nie uznając motywu tego za wystarczający, obciąża kobietę 8 lat nie miała wieści o mężu, domagał się surowego wyroku kary dla osobnika tego typu, który porzucałszy na 8 lat swą żonę ma pretensje do jej wierności.

Sędzia skazał Göttlicha na rok więzienia, zmniejszając mu połowę kary na zasadzie amnestji.

Z za kulis skandalicznego szantażu

Epilog sensacyjnej sprawy o dostawy wojskowe.

JAK CHCIAŁO PODBIĆ OFERTĘ KONKURENTA?

Przed sądem okręgowym w Łodzi stanął onegdaj niejaki Nosek, oskarżony o szantaż uprawiany w stosunku do przedsiębiorcy budowlanego p. Szpikowskiego.

Podczas rozprawy wyszły na jaw ciekawe szczegóły, odnoszące się do konkursu, jaki rozpisano DOK. 4 na budowę schronów w Regnach pod Łodzią.

Między innymi złożyły oferty firmy PTB., oraz p. Szpikowski i każda z firm chciała wiedzieć, jaką ofertę złożył konkurent.

W międzyczasie p. Szpikowski zwrócił się do biura detektywów w Warszawie, gdyż szło mu o sprawę kupna złotych przez adw. Busza a następnie w sprawie oferty konkurentów.

Przydzielony p. Szpikowskiemu detektyw prywatny Nosek miał według słów p. Sz. wykryć złodzieja skradzionej mu w pociągu walizy, przy czem Nosek wyraził twierdzenie, że waliza skradziona została z polecenia

firmy PTB., która chciała osiąść tajemnicę konkurenta.

Sprawa nie układa się, lecz pewnego razu p. Szpikowski otrzymał list z Gdańska od Noska, iż posłała on papiery i kompromitujące p. Szpikowskiego i chce się z nim w tej sprawie porozumieć.

Papiery te demotowały, że p. Szpikowski usiłował otrzymać oferty, złożone przez konkurenta i w tym celu miał być opracowany plan napadu na automobil, w którym wieziono plany owego konkurenta, następnie pan Sz. miał wydobyć swoją ofertę z biura Szefa inżynierji i saperów w celu przerobienia swych cen na niższe.

P. Sz. otrzymując ciągle listy z Gdańska, wezwał Noska do Łodzi i gdy pertraktował z nim o pieniądze za ukrywanie tych faktów, Nosek został aresztowany. Sąd skazał Noska za szantaż na 6 miesięcy więzienia.

Rzeczy ciekawe.

Hospicjum na górze św. Bernarda — hotelem.

Zakonnicy, utrzymujący na górze św. Bernarda hospicjum i w ciągu kilku wieków oddający, jak wiadomo, ogromne przysługi podróżnym, są ostatnimi czasy, bezczelnie wyzyskiwani przez ludzi, którzy nadużywają ich gościnności. Tymi wyzyskiwaczami bywają podróżni, odbywający wycieczki samochodami, a więc nie biedacy, którym hospicjum udziela przytulki bez pretensji do wynagrodzenia.

Ponieważ panowie i panie, jeżdżący samochodami, przeważnie nie poczuwają się do obowiązku złożenia jakiegś jałmużny w zamian za doznana gościnę, przeto postanowili zakonnicy zamienić połowę hospicjum na hotel, gdzie zamożni podróżni znajdą pomieszczenie dla siebie i samochodów, a także pożywienie w restauracji za odpowiednią zapłatą.

W drugiej zaś połowie hospicjum będą przyjmowani, jak dotąd, bezpłatnie uboży podróżni.

Zważywszy, że liczba podróżnych, odwiedzających hospicjum, wynosi co roku przeszło 30.000 osób, z których cztery piąte może za przytułek płacić — należy spodziewać się, że hospicjum będzie mogło nadal się utrzymać. Obecnie bowiem grozi mu zamknięcie, gdyż po wojnie spadły do minimum datki, jakie otrzymywało z całego świata.

Najbardziej nowożytny pogrzeb.

Kilka dni temu zmarła w Kolonji żona pułkownika Maxwell Scotta, dowódcy 1-szej brygady angielskich wojsk okupacyjnych. Pułkownik postanowił zwłoki swej żony przewieźć do Anglii, lecz przekonał się niebawem, że nie da się to wykonać bez załatwienia mnóstwa uciążliwych formalności. Pragnąc ich uniknąć, wpadł na oryginalny pomysł.

Oto za pomocą telegrafu bez drutu zamówił w angielskim lotnisku w Croyden samolot do przewiezienia trumny ze zwłokami nieboszczki. Samolot zamówiony przybył do Kolonji o godz. 2 popołudniu tego samego dnia i natychmiast odleciał do Anglii, zabrawszy trumnę i „pogrzezonego w nieutulonym żalu małżonka”.

ADMINISTRACJA OTWARTA
od godziny 9—12 w godzinie i od godziny 4—7

CENY OGŁOSZENI

za terminowe umieszczenia
ogłoszeń
Redakcja nie odpowiada.

OBOWIĄZUJĄCE OD 26-GO MARCA: Drobne ogłoszenia za słowo zł. 0.10 — dla poszukujących monjalnej zł. 0.12 — wiersz milim. jednoszpaltowy zł. 0.10 — wiersz w rubryce „Nadesłane” zł. 0.25 — Ogłoszenia przed tekstem wiersz milimetrový zł. 0.50 — Za układ tabelaryczny, kombinowany 50 proc.

posad zł. 0.05 — za słowo drobne o treści matry- wiersz milimetrový po kronice zł. 0.40 — Zamiejscowe ogłoszenia o 30 procent droższe.

Ogrodzenia nie tylko tańsze od drewnianych lecz estetyczniejsze i trwalsze.

1438

Kompletne ogrodzenia z siatki drucianej zwykłe i ozdobne wraz z bramami i furtkami, jak również ogrodzenia kombinowane z drutem kolczastym, poleca:

FIRMA W. KUCHARSKI Sp. Akc. Fabryka drutu i wyrobów druczianych

Kraków-Podgórze Romanowicza Nr. Telef. 277. Adr. Tel. „Metalgor”.

Dotawa szybka, duży zapas siatek na składzie. Oferty i prospekty na każde żądanie.

„POPEŁ”

Pierwsza krajowa fabryka lin konopnych, druczianych, oraz wszelkich wyrobów powroźniczych

JÓZEFA WAŁKOWIŃSKIEGO

Fabryka: Kraków-Dębniki, Rynek 16.

Sklep: pl. Marjacki 7.

wyrobła specjalnie: Liny do popędu maszynowego — Liny budowlane — Liny kopalniane — Liny gospodarskie — Pasy konopne popędowe — Pasy młyńskie — Pasy rymarskie — Taśmy tapicerskie.

Liny na maszyny zakłada przez własnych monterów.

Uwaga: Z pracownią przy ulicy Lelewela o tem samym nazwisku niema nic wspólnego moja fabryka.

POKOJU kawalerskiego z zupełnie osobnem wejściem, przy tramwaju, umioblowanego lub nie z utrzymaniem lub bez, w śródmieściu poszukuje. Laskawe zgłoszenia wraz z podaniem warunków do Adm. „Goniec Krak.” pod „Pokoju”.

UNIEWAŻNIAM zgubioną książkę wędzarską, wydaną przez P. K. U. Kraków na nazwisko Stanisław Biskup. Podgórze-Kraków. 1109

EMERYTOWANY urzędnik, dotknięty nieuleczalną chorobą, mający żonę również ciężko chorą, prosi liście wsparcia. Datki przyjmuje Adm. „Goniec Krakowski”, Dunajewskiego 7.

WDOWA z trzechletnim dzieckiem, poszukuje pokoju (może być wspólne mieszkanie), najchętniej przy jednej osobie, która by się opiekowała dzieckiem a zato otrzyma utrzymanie i węgiel. Dalsze warunki wedle umowy. Zgłoszenia do Adm. „Goniec Krak.” pod „Gorące życie”.

MARZYN do szycia znane „Kaspryckiego”. Hurtowo-Detalicznie Rat. Warszawa, Marszałkowska 1. 153. Zamawiać można 820

MŁYNY uniwersalne dla wszelkich celów wydające przemiał każdej grubości dostarcza: S/T. Jarecki i Buki, Warszawa, Hoża nr. 37. Tel. 405 27

JAJA świeże gwarantowane

sprzeda e' detalicznie

Związek Spółdzielni „JAJO” w Krakowie

po cenach konkurencyjnych

w magazynie własnym przy ul. Łokietka 1. oraz w sklepach

P. Juliana Grafczyńskiego pl. Szczepański 6.

P. M. Lazarewicz ul. Bracka 9.